

Dannelsesskolen som fængsital

Kronikforslag, Allan.Tarp@gamil.com, april 2018

”Vi har verdens bedste folkeskole” sagde jeg til min nordamerikanske ven. ” For den bygger på både viden og dannelse!”

Han stirrede uforstående på mig: ”Du kalder den en folkeskole?”

”Ja, det er en skole for hele folket.”

”Jamen, det er jo ikke folket, der går i skole. Det er jo børn og unge. Og jeg går da ud fra, at I har to forskellige skoler med to typer lærere?”

”Nej vi har samlet det hele i en tiårig enhedsskole, hvor lærerne underviser på alle klassetrin.”

”Nu er jeg forvirret. En tiårig enhedsskole er noget, man brugte i Sovjetunionen. Og ordet folkeskole minder om folkerepublikken Kina. Sig mig, er Danmark et marxistisk land?”

”Ih nej, vi er et frit land. Og vi lægger stor vægt på at uddanne de unge til en demokratisk og kritisk tankegang.”

”Nu siger du dannelse igen. Hvad betyder det? Ordet findes jo ikke på engelsk.”

”Dannelse kommer af det tyske ord Bildung. Det er et ønske om, at man ud over færdigheder også tilegner sig almen viden, så man kan deltage i det politiske liv.”

”Lige et øjeblik. Dannelse står jo for anti-oplysning, så vidt jeg ved, så du modsiger vist dig selv?”

”Hvad mener du?”

”Jo, Bildung blev jo skabt i Berlin for at få Napoleon ud af Berlin. Og for og skaffe embedsmænd blandt almindelige mennesker til enevældens centraladministration. For når blod-adelen ikke kunne hindre demokratiet i at brede sig fra Frankrig, måtte man jo skabe en videns-adel i stedet. Derfor skabte man en Bildung-skole, der skulle opfylde tre krav. Den måtte ikke oplyse, for så ville befolkningen forlange demokrati som i Frankrig. Den skulle i stedet indpode nationalisme, så befolkningen så sig som et folk, som fik identitet ved at bekæmpe andre folk. Især det franske, så besættelsen af Berlin kunne ophøre. Endelig skulle videns-adelen dannes i antikkens og nutidens skønne kunster, så den kunne færdes ved hoffet. Så en skole kan altså ikke både oplyse og danne, det er hinandens modsætninger. Sig mig hvordan klarer jeres unge sig til deres prøver?”

”Ikke så godt. I matematik består afgangsprøven ved blot at regne 16% rigtigt. Og i gymnasiet gives standpunktskarakterer, der ikke må tage hensyn til de unges præstationer i perioden, men kun lige op til karaktergivning.”

”Hvor alle sikkert møder op med hånden i vejret for at gøre et godt indtryk, går jeg ud fra? Hvorefter de så igen kan være farveærende fysisk eller mentalt.”

”Ja, det må jeg desværre indrømme. Men hvordan er da jeres skole?”

”Vi opdeler skolen i en primær skole for børn, en sekundær skole for unge og en tertiær skole for arbejdslivet. I primærskole bruger vi hønemor-modellen, hvor børn har samme lærer til næsten alle fag. Og hvor læreren kun har én klasse. En varm hønemor er som en ekstra forælder med blik for, hvordan børnene kan støttes og stimuleres på deres eget niveau. Ved puberteten begynder highskolen, som siger: ’Du begynder nu dit identitetsarbejde med spørgsmålet ’Hvem er jeg, og hvad kan jeg?’ Du skal vide, at alle har et talent. Og at det er vores fælles opgave at afdække og udvikle dit personlige talent gennem selvvalgte daglige halvårshold af boglig eller praktisk art sammen med lærere, der kun har ét fag. Og holdet godkendes med 70% af de points, du får for fremmøde, aflevering og delprøver. Går det godt, siger vi ’Godt job, du har talent, du skal da have mere’. Hvis ikke, siger vi ’Godt forsøg, du har mod til at prøve kræfter med noget nyt, så prøv nu et nyt halvårshold.’ Og vi er netop blevet teknologiførende ved at undgå jeres tvangsklasser, hvor de unge tvinges til at følge deres årgang til stor skade for drengene, som er to år bagud i udvikling.”

”Så alle får ros?”

”Ja, alle forlader halvårsholdet med ros. Og med lyst til som 18årig at prøve kræfter med de tertiære jobrettede hold, hvor netop deres personlige talent kan udfoldes. Og som også er opdelt i halvårshold, så man hurtigt kan supplere eller udbygge sin grad med nye hold ved jobskifte eller arbejdsløshed.”

”Men hvad med alle de typiske klasseproblemer? Mobning fordi man altid er sammen med de samme. Fravær og druk på grund af manglende interesse og mobning. Støj så mange må gå med høreværn, fordi læreren sjældent når længere end til dem, der har højt fravær. Bundkarakterer på grund af fravær. Snyd med afskrift ved afleveringer. Flugt til privatskoler både af elever, lærere og ledere. Samt mistriivsel på grund af et strandet identitetsarbejde.”

”Med skoleskift hver time og hvert halve år bliver de unge ikke trætt af hinanden i nær samme grad, som i en tvangsklasse. Og daglige lektier giver et støt voksende vidensniveau.”

”Men jeres skoleform bygger vel også på dannelse?”

”Tværtimod, vores skoleform bygger på Oplysningstiden. For med oplysning kan en befolkning sige farvel til formynderi fra sine to herrer, herremanden på slottet og Vorherre i kirken. Som oplyste kan vi klare os selv. Vi kan informere hinanden om alternativer, debattere fordele og ulemper, og stemme om dem til sidst. Så Oplysningstiden skabte to republikker, en i USA og en i Frankrig.”

”Så Frankrig har samme skolesystem som jer?”

”Nej, for Frankrig måtte aflyse republikken for at beskytte den mod sine tysktalende naboer. Man skabte derfor eliteskoler, især til ingeniører, der kunne bygge broer over kløfter, så den franske hær kunne være fremme, før den tyske hær var parat.”

”Men det er fortid. Hvorfor vælger Frankrig ikke den samme skoleform som i USA.”

”Har man først indført en institution, vil denne gøre alt for, at den ikke bliver nedlagt. Så derfor bruger Europas skoler tvangsklasser og dannelse til at fastholde befolkningen som uoplyst med behov for mere skolegang.”

”Jamen hvad siger Frankrigs mange filosoffer til det?”

”De påviser netop, at republikken hele tiden er truet af skjult formynderi i vores ord, i vores sandheder, og i vores institutioner, der er skabt til at hjælpe os, men som i stedet fastholder os som klienter for at kunne bestå.”

”Jamen alle skoler indeholder vel grundfag som dansk og matematik?”

”Både ja og nej. For en ændret navngivning er en effektiv måde at ændre en skole til det, filosofen Foucault kalder et ’fængsital’, altså en kombination af et fængsel og et hospital. Et fængsel, fordi vi holder de unge indespærret i tvangsklassen, som de skal vende tilbage til time efter time, dag efter dag og år efter år. Og et hospital, fordi de påtvinges diagnoserne uvidende og udannede, hvorfor de skal kureres med viden og dannelse. Men dannelse er så vag en diagnose, at man har oprettet en særlig videnskab, didaktik, til at fastslå dannelsens indhold, der i øvrigt skifter ligesom moden. Og viden formuleres så indviklet, at de fleste forbliver uvidende, med behov for endnu mere skole. Typisk erstattes handleord med navneord, som tit er fremmedord. Så i dannelsesskolen skal man lære dansk i stedet for at lære at læse og at skrive. Og lære matematik i stedet for at lære at regne.”

”Jamen en god lærer vil da sørge for, at alle lærer at læse og skrive og regne?”

”Forhåbentlig. Men hvad hvis læreren blot følger ordrer og sætter lærebogen over læringen? Så opstår det, filosofen Arendt kalder ’ondskabens banalitet’.”

”Hvad skal vi da gøre?”

”Gør som svenskerne, der har søgt hjælp til deres fallerede skolesystem. Anmod OECD om også at lede en dansk skolekommission, der kan globalisere hele skolesystemet fra førskole til forskerskole. Det vil give drengene en chance, så hver anden dreng er ingeniør som 22årig, hvilket skaber økonomi til både øget velfærd og skattelettelser. Og så vil de unge som 25årige have både job og familie og de tre børn, der sikrer statens beståen: en til mor, en til far og en til staten. Så vil der også være et Europa i fremtiden.”

”Hvad mener du?”

”I Nordamerika kan vi reproducere os selv med 2,1 barn per familie. I Europa føder en familie 1,5 barn, der så føder 1 barn, altså en halveringstid på to generationer eller ca. 50 år. Hvorfor vil Europa institutionalisere sin selvudryddelse ved at holde fast på sine linjeopdelte dannelsesskoler i stedet for at skifte over til holdopdelte oplysningskoler? Se nu at få nedsat den skolekommission.”